

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XXV.

ČÍSLO 1

JANUÁR 2017

Nech t'a žehná Pán

Čie sú Vianoce? - Štedrý deň v charite - Koledovanie - Poetica Musica
Rodina ako splnený sen- Anketa o obdarúvaní - Cesta Slnka

Betlehenské svetlo v Prievidzi, 24. december 2016

Čie sú Vianoce?

„Tati, Tatry jsou českí?“ „Ne, Tatry jsou slovenské.“ „Ale ne, Tatry jsou naše!“ Dodnes si pamätám na tento rozhovor medzi malým synom a jeho otcom, ktorý som náhodou vypočul v osemdesiatych rokoch vo vlaku z Popradu. Pri krásnom pohľade na Gerlach nakoniec „pan táta“ skončil túto polemiku veľmi zaujímavo: „Jo, Tatry jsou naše, patří všem lidem.“ Mal pravdu. Boli tu predsa dávno pred príchodom našich slovanských či slovenských predkov... A Vánoce - vlastne Vianoce - sú čie?

Dátum oslavy narodenia nášho Pána Ježiša Krista - 25. december - bol vraj pôvodne sviatkom zrodenia nepremožiteľného Slnka, ktorý na tento deň (považovaný za zimný slnovrat) zaviedol rímsky cisár Aurelián v roku 257. Nakoľko dátum kresťanských Vianoc je prvýkrát doložený vo Filokalovom kalendári (354), historici si mysleli, že kresťania prevzali tieto pohanské sviatky na oslavu narodenia skutočného Slnka sveta, Božieho Syna.

Dnes silnejú iné pohľady. William Tighe tvrdí, že dátum kresťania používali už skôr, od konca 2. storočia. Jeho zavedenie sa opiera o židovskú tradíciu, podľa ktorej proroci boli počatí v ten istý deň, v ktorý zomreli. Rímski kresťania za Tertuliánových čias (155 - 222) vypočítali, že Kristus zomrel 25. marca, a teda narodiť by sa mal 25. decembra. Tak či onak, dátum sa od štvrtého storočia postupne rozšíril na celú cirkev a dnes ho oslavujú takmer v celom svete. Nielen kresťania. Zdá sa, že Vianoce dnes tiež patria všetkým ľuďom.

Uvedomil som si to aj pri počúvaní hudby, ktorá v adventný i vianočný čas znela v našich médiách. Boli medzi nimi i krásne slovenské pastierske koledy, i medzinárodne rozšírené náboženské piesne na čele s Tichou nocou; na druhej strane však aj množstvo len zimných hitov či piesní spomínajúcich Vianoce bez akéhokolvek odvolania na ich základnú myšlienku. Pre sprofanovaný svet sú to jednoducho „sviatky“, krásne dni pokoja a lásky bez vedomia osláv narodenia Lásky. Aj títo ľudia však majú radi Vianoce a myslia si, že sú ich.

A predsa sú v nejakom zmysle Vianoce naše, slovenské! Vianočné sviatky majú totiž tri vrcholy, podobne ako náš štátny znak: Narodenie Pána Ježiša Krista; slávnosť Bohorodičky, ktorá je prvým dňom Nového roku; a Zjavenie Pána, sviatok Troch kráľov.

V strede týchto dní, na Nový rok, som sa v mrazivej, srieňom pokrytej krajine prechádzal krásnym krajom pod Poľanou. Na Petrovom vrchu medzi Detvou a Stožkom som sa ako zvyčajne zastavil pri vyrezávanom kríži. Kríž na strednom vrchole... „Ved' to je Slovensko!“ uvedomil som si zrazu. A bol som veľmi rád, že žijem v tomto čase v tejto krajine...

Vianoce sú naozaj naše, kresťanské, slovenské, ale i svetové, všeludské. Kiež by tak bolo aj o rok. A kiež by kvas tých, ktorí poznajú zmysel ich slávenia, postupne prekvasil múku sveta na cesto milé Tomu, koho narodenie počas Vianoc oslavujeme.

Váš farár Vladimír Slovák

Kurzy o výchove detí sú čoraz obľúbenejšie

Po roku v piaristickej škole opäť prebiehali kurzy pre rodičov. Záujemcovia o problematiku výchovy detí sa v priestoroch školy stretávali od 8. novembra vždy v utorok v podvečerných hodinách.

Kurzy trvali päť týždňov. Prostredníctvom sledovania DVD pripravených manželmi Nickym a Silou Leeovcami sa rodičia venovali témam Budovať pevné základy v rodine, Napĺňanie potrieb našich detí, Stanovenie hraníc, Učiť deti zdravým vzťahom a Zameranie na dlhodobý cieľ. Na prvom stretnutí si rodičia mohli zakúpiť brožúrku zo zhrnutím základným myšlienok. Inak sa ale za kurz neplatilo a bola počas neho zabezpečená i služba opatrovania detí.

Medzi najdôležitejšie veci, ktoré sa rodičia počas kurzu naučili, zaradili oni sami uvedenie si faktu, že byť dobrým rodičom neznamena byť dokonalým rodičom a že je dôležité budovať u detí hranice. „Uvedomil som si, že musím začať viac

deti počúvať a zároveň byť pokornejší,“ povedal jeden z účastníkov.

V marci by mali v škole začať nové kurzy - tentoraz o výchove tínedžerov.

Text a foto: Anežka Kútiková

Poetica Musica koncertovala v Prievidzi

V druhý adventný piatok, 9. decembra 2016, navštívila našu farnosť košická tvorivá skupina Poetica Musica. Po večernej sv. omši vo farskom kostole predstavila svoje hudobno-poetické pásmo *Áno za život*.

Hoci v Prievidzi vystúpili len dvaja členovia tohto zoskupenia - líderka Zuzana Eperješiová a kňaz a autor námetu Martin Gnip, priniesli všetkým poslucháčom nevšedný umelecký zážitok. Vo svojom prejave totiž spájajú krásu slova s krásou hudby a zároveň prinášajú veľmi hlboké posolstvo.

Pásmo *Áno za život* bolo pôvodne vytvorené ako pozvánka na Národný pochod za život v roku 2013. Zaznievajú v ňom zamyslenia a piesne, ktoré - ako sa píše na webovej stránke skupiny - sprostredkujú „pohľad na rozhodovanie ženy, na ohrozené dieťa, úlohu muža - otca“. Na záver programu zaznieva pozvanie,

aby sme sa i my sami stali hlasom nenarodených.

Text: Petra Humajová

Foto: Štefan Kollár

Zľava pán kaplán Marián Husár, pani kostolníčka Jozefína Majtenyiová, Zuzana Eperješiová a Martin Gnip

Vôňa medovníčkov pomohla miestnej charite

Štedrý deň 24. decembra 2016 bol v Charite - dome sv. Vincenta obohatený o výnos z projektu Vôňa medovníčkov. Tento projekt sa uskutočnil vďaka programu Darujte Vianoce Nadácie Orange. Získané finančné príspevky od Nadácie Orange a od individuálnych darcov prostredníctvom portálu www.dakujeme.sme.sk v hodnote 540 eur boli použité na nákup vianočného menu a darčiekov.

Názov projektu bol odvodený od aktivity žiakov Piaristickej spojenej školy F. Hanáka v Prievidzi. Tí počas celého adventu aj vďaka tomuto finančnému daru piekli a zdobili medovníčky pre charitu.

Štedrú večeru pripravila rodina Lekýrová a priamo na Štedrý deň ju vydávalo sedem mladých dobrovoľníkov a ich priateľov zo Spoločenstva Piar, pre ktorých je to už tradičná vianočná aktivita.

Okrem štedrovočerného menu a medovníčkov klienti dostávali i drobné darčeky. Predovšetkým to boli termoponožky, rukavice, ovocie, suché pečivo. Výdaj 66 balíčkov zabezpečoval Vlado Macháček ml. s piatimi kamarátmi. V charite bolo počas Vianoc obslužených celkovo 133 ľudí (24.12. - 55; 25.12. - 44; 26.12. - 34).

Klientmi charity nie sú len ľudia bez domova, ale i sociálne slabé rodiny a jednotlivci, ktorí sa v čase svojej staroby ocitli v núdzi. Naše poďakovanie patrí dobrovoľníkom a dobrodincom, vďaka ktorým charita v Prievidzi môže neustále fungovať. Stále však platí pozvanie i pre ostatných. Je možné zapojiť sa do varenia počas ne-

dieľ či zaradiť sa do celoročnej služby vydávania stravy v sobotu, prípadne priniesť iné nápady či aktivity, ktoré obohatia služby poskytované charitou.

Text: Anežka Kútiková

Foto: Štefan Kollár, Milan Petráš

U piaristov možno získať odpustky

Apoštolská penitenciária, na základe právomocí udelených Svätým Otcom Františkom, milostivo udeľuje od 27. novembra 2016 do 27. novembra 2017, cez Kalazanský jubilejný rok, plnomocné odpustky pri splnení nasledujúcich podmienok (svätá spoveď, eucharistické spoločenstvo a modlitba na úmysel Svätého Otca), ktoré môžu získať veriaci v skutočnom pokání, vedení láskou, vo všetkých kostoloch, miestach uctievania, svätyniach a farnostiach, kde pôsobia piaristi a ktoré môžu byť tiež použité ako

druh obety za duše veriacich v očistci, ak sa zbožne zúčastnia slávenia slávnosti Jubilea aspoň na nejaký určitý čas, ak pokorne prednesú Bohu modlitby na úmysly svojej vlastnej vernosti kresťanskému povolaniu, pomodlia sa za kňazské a rehoľné povolania a za ochranu pre rodiny, a ktoré budú končiť modlitbou Otče náš, vyznaním viery a nejakou invokáciou k Panne Márii a k svätému Jozefovi Kalazanskému.

Zdroj: www.piaristi.sk

Deti a mladí vykoledovali viac ako 4000 €

Počas vianočných sviatkov sa v našej farnosti uskutočnilo koledovanie Dobrej noviny. Zapojili sa do neho deti a mladí z farského aj piaristického kostola. Spolu koledovalo asi 37 detí, 4 kňazi a navštívili približne 60 rodín. Vykoledovalo sa 4251,44 eur.

Vybierané peniaze poputujú tento rok do Etiópie na projekty organizácie HEFDA, ktorá vedie miestne komunity k zodpovednosti a samostatnosti. Obyvatelia okresu Munesa tu žijú prevažne vidieckym spôsobom života vo veľmi jednoduchých podmienkach. Postihnutie patrí medzi hlavné sociálne problémy, ktoré bránia handicapovaným ľuďom zapájať sa do sociálno-ekonomických aktivít.

Rodičia v Munese neposielajú znevýhodnené deti do škôl, pretože veria, že dieťa s akýmkoľvek postihnutím nemôže úspešne študovať a nedokáže sa nič naučiť. Mnohé z nich preto pomáhajú rodičom

pri starostlivosti o zvieratá, nosení vody, farmárčení a iných prácach okolo domu. Jediná šanca, ktorú tieto deti majú, je vzdelanie. Podporiť dieťa, aby získalo vzdelanie, väčšiu samostatnosť, zodpovednosť, a tak i budúcnosť, je veľká vec. Projekt nedáva šancu len deťom s postihnutím, ale mení celú miestnu komunitu. Ak by ste mali záujem podporiť Dobrú Novinu, môžete tak urobiť aj darcovskou SMS. Viac sa dočítate na stránke www.dobranovina.sk.

Text: Eva Cagáňová

Foto: Petra Humajová, Ján Hríb, rod. Mišíková

Modlitby matiek pozývajú na januárové trojdnie

Mamy z hnutia Modlitby matiek z komunity Útecha v Prievidzi Vás pozývajú na spoločné modlitby, v ktorých sa duchovne spoja matky, otcovia a deti v mnohých krajinách sveta v dňoch **27. - 29. januára 2017**. Modlitby odprosenia za naše hriechy voči deťom, pokánia za hriechy iných a vďakyvdania Bohu za náš život sa budú konať v Kostole sv. Bartolomeja v Prievidzi vždy po večerných svätých omšiach. -eb-

Pomohli prostredníctvom vianočného bazára

V stredu 21. decembra 2016 sa konal prvý ročník vianočného bazára v Piaristickej spojenej škole F. Hanáka. Výťažok burzy smeroval na podporu aktivít Sv. Lujzy n.o. v Handlovej.

Telocvičňa aj niektoré triedy sa v deň burzy premenili na vianočné stánky plné originálnych hand-made výrobkov. Žiaci a študenti ukázali svoje talenty v oblasti tvorby, ale aj v oblasti komunikácie so „zákazníkmi“ a finančnej gramotnosti. Počas nákupov sa postarali i o kultúru - hrali a spievali vianočné koledy.

Nezisková organizácia Sv. Lujza poskytuje všeobecne prospešné služby v oblasti zdravotnej starostlivosti (napr. mobilný hospic, sociálne služby, požičovňu zdravotníckych pomôcok).

Informácie o tejto organizácii kolegom

i žiakom poskytla vyučujúca z gymnázia Anna Gondová.

Text a foto: -ak-

Nový rok v Spoločenstve Piar

Každoročné silvestrovské stretnutie členov Spoločenstva Piar sa už stalo tradíciou. Tentoraz však bolo pre nich výnimočné. Okrem začiatku nového roka si totiž pripomenuli i desiate výročie vzniku spoločenstva.

Vo večerných hodinách Silvestra sa členovia spoločenstva začali zhromažďovať v krásne vyzdobenej sále Domu kultúry v Opatovciach nad Nitrou. Tu ich čakalo vrele privítanie priateľov zo všetkých kútov Slovenska, kam sa spoločenstvo rozrástlo. O bohatý kultúrny program sa postarali umelecky nadaní mladí ľudia z Piaru. K dobrej nálade prispelo aj vynikajúce jedlo. Počas poslednej hodinky starého roka sa spoločenstvu prihovoril páter Juraj Ďurnek SchP. Z jeho úst zaznela výzva spomínať s vďakou na všetko požehnanie, ktoré Pán Boh spoločenstvu za desať rokov zoslal.

Do nového roka 2017 vstúpili členovia spoločenstva v modlitbe a s odhodlaním

pre pokánie vo forme almužny, modlitby i pôstu. Radosť z nového začiatku završili tanečnou zábavou.

Text: Miroslava Rosáková

Foto: Peter Melicherčík

Do roku 2017 Spoločenstvo Piar vyprosuje celej Prievidzi aj okoliu hojné Božie požehnanie, lásku a radosť každý deň.

Oznámenie dňa Veľkej noci

Milí bratia a sestry,
Pánova sláva sa nám zjavila a vždy sa bude zjavovať medzi nami, až kým on sám nepríde. V rytmoch a striedaní času si pripomínáme a prežívame tajomstvá spásy.

Centrom celého liturgického roka je posvätné Trojdnie ukrižovaného, pochovaného a vzkrieseného Pána, ktoré vrcholí v nedeľu na Veľkú noc - v tomto roku **16. apríla**. V každú nedeľu, ktorá je Veľkou nocou týždňa, svätá Cirkev sprítomňuje túto veľkú udalosť spásy, v ktorej Kristus premohol hriech a smrť.

Z Veľkej noci pramenia všetky sväté dni: začiatok Pôstneho obdobia - Popolcová

streda **1. marca**, Nanebovstúpenie Pána
25. mája, Zoslanie Ducha Svätého **4. júna**,
Prvá adventná nedeľa **3. decembra**.

Aj na sviatky svätej Božej Matky, apoštolov a svätých i pri Spomienke na všetkých verných zosnulých Cirkvi putujúca na zemi ohlasuje Veľkú noc svojho Pána.

Kristovi, ktorý bol, ktorý je a ktorý príde, Pánovi času a dejín neprestajná chvála na veky vekov. Amen.

Direktórium 2017, Vydavateľstvo SSV

Zároveň oznamujeme, že Necpalské hody sa budú konať ako zvyčajne na slávnosť Nedele Dobrého Pastiera, tento rok **7. mája**.

Prievidzská púť na Mariánskom vršku sa bude konať **12. a 13. augusta**.

Pozvánka

Farská rada v spolupráci s Rímskokatolíckym farským úradom Prievidza - mesto Vás pozýva na

**XV. farský ples, ktorý sa uskutoční
v sobotu 4. februára 2017 o 19.00 hodine
v Kultúrnom dome v Necpaloch.**

Pre účastníkov plesu je okrem občerstvenia pripravený aj kultúrny a spoločenský program. Do tanca hrá hudobná skupina **Necpalanka**.

Vstupenky v hodnote **20 €** si môžete zakúpiť každú stredu od 17:00 do 17:30 hod do **1.2.2017** v sakristii farského kostola.

Kontakt: mobil: 0905 951 854, e-mail: petras.milan@gmail.com.

Dnes na slovíčko so Zuzanou Eperješiovou, členkou skupiny Poetica Musica

Nevenujeme sa len hudbe, ale i slovu

Počas adventu sme v prievidskom farskom kostole mohli privítať košickú tvorivú skupinu Poetica Musica, ktorá nám predstavila svoje pásmo Áno za život. V tomto čísle Bartolomeja vám prinášame rozhovor s autorkou a zároveň interpretkou ich piesní Zuzanou Eperješiovou.

▪ **Poetica Musica. Už tento názov evokuje v človeku spojenie hudby a poézie. Je to tak? Ako by ste vy charakterizovali vaše hudobné zoskupenie?**

Odhad je správny. Naozaj sa snažíme našim poslucháčom a ľudom, ktorí prichádzajú na naše vystúpenia, prihovoriť slovom a hudbou. Aj preto si hovoríme tvorivá skupina, lebo sa nevenujeme len hudbe, ale aj slovu. Zároveň spolupracujeme s ďalšími priateľmi - umelcami, ktorí nie sú nutne speváci alebo muzikanti.

Ako tvorivá skupina mladých kresťanov sa v rôznych pásmach, programoch a koncertoch venujeme aktuálnym spoločenským a duchovným témam - teda nie sú to témy, ktoré sa dotýkajú iba nás, ale aj všetkých naokolo v každodennom živote.

▪ **Aká je história vzniku tohto zoskupenia?**

Začiatok siaha do času spred siedmich rokov, keď som ešte bola gymnazistkou, a v spolupráci s Martinom Gnipom, Vladimírom Štefaničom a Júliou Čekaňákovou sa nám podarilo vytvoriť poému s názvom Modlitba Magdalény. Bolo to vlastne „divadlo jedného herca“

- v tomto prípade Julky, ktorá dnes už študuje herectvo profesionálne (vtedy bola mojou mladšou spolužiačkou). Vďaka Modlitbe Magdalény sme pochopili, že slovo a hudba si aj vo vážnejšej forme nachádzajú svojich poslucháčov.

O nejaký čas sme sa stretli s otcom Dušanom Škurlom a navrhli sme mu, že vytvoríme hudobno-poetické pásmo, ktoré by slúžilo ako živá pozvánka na prvý Národný pochod za život. Podarilo sa. A vďaka tomuto pásmu sme sa rozbehli naplno už pod značkou Poetica Musica.

▪ **Môžete nám predstaviť jej členov?**

Stáli členovia sú: katolícky kňaz Martin Gnip (koordinátor, občas perkusie), profesionálni hudobníci Peter Jakab (gitary), Pavol Jakab (basgitara), Michal Lörinc (bicie, perkusie) a ja sa venujem písaniu textov, skladaniu hudby, hrám na klavíri a spievam.

Ako som už vravela, spolupracujú s nami aj iní ľudia, ktorých pomoc a priateľstvo si veľmi vážime - či už spomínaného spisovateľa Vlada, herečku Julku alebo režiséra Juraja Bochňu, fotografku Janku Tomondyovú a mnohých ďalších muzikantov a umelcov.

▪ **Autorkou hudby i textov ste vy. Mali ste od detstva vzťah k hudbe a poézii?**

U nás doma sme vyrastali ešte tak tradične, na rozprávkach Dobšinského, Andersena, riekankách, básničkách a rôznej hudbe - od folku cez klasiku až po ľudovú hudbu. Potom som objavila aj iné žánre, no myslím, že sa do mňa zapísalo veľa toho, čo som v detstve počúvala. Poéziu som mala vždy rada. Dodnes sa s radosťou vraciam k Rúfusovi, Válkovi, Dilongovi, ale napríklad aj k takému Shakespeareovi.

▪ **Prostredníctvom hudby i hovoreného slova sa snažíte ľuďom pripomínať hodnoty, na ktoré dnes svet často zabúda. Ktoré sú to?**

Snažíme sa ponúkať to, čo sami zažívame. Zhrniem to do jednej vety - celkom by stačilo, keby sme všetci boli dobrí ako chlieb, voňaví ako nebo a radostní ako Veľkonočná nedeľa...

▪ **V rokoch 2010 a 2011 ste začali vytvárať cyklus Modlitby - jeho súčasťou je Modlitba Magdalény a Modlitba Ondreja. Prečo ste si vybrali práve tieto postavy?**

Tieto biblické postavy dokážu osloviť svojou prirodzenosťou, pokorou a silným vnútorným bojom. Každý z nás sa v nejakej tej drobnosti, ktorú pred nami zažili títo svätci, môže nájsť. Je motivujúce vidieť, ako sa premieňajú, ako Magdaléna zanecháva hriech a v skutočnej láske celkom omladne a ako Ondrej so svojou tvrdou povahou nachádza a spoznáva vo svojom živote tú správnu Cestu.

Prezradím, že cyklus Modlitby chceme v budúcom roku obohatiť Modlitbou Ježišovej matky a Modlitbou Cyrila a Metoda, ktoré sú už dva roky skoro hotové, ale zatiaľ sa nám ich nepodarilo vydať.

▪ **V rokoch 2013 a 2014 ste bojovali za život a rodinu programami Áno za život**

Poetica Musica koncertovala 9. decembra 2016 v Kostole sv. Bartolomeja v Prievidzi

a Áno za rodinu. Akú ste mali odozvu?

Musím priznať, že sme týmito skúsenosťami boli veľmi povzbudení, pretože veriaci a aj mnohí nie veriaci ľudia prijali tieto programy pozitívne. S viacerými z nich sme sa rozprávali po našich vystúpeniach. Boli medzi nimi aj osoby, ktoré vraveli, že či už Áno za život, alebo Áno za rodinu boli pre nich povzbudením v ťažkých osobných chvíľach a niekedy aj pri rodinných problémoch. Teší nás, že niekedy sa slovo a pieseň dostane ďalej, než by sme si vôbec trúfali dúfať.

▪ V súčasnosti svojou tvorbou tiež nadväzujete na aktuálne podnety, napríklad ostatný album Milosrdne bol pripravený k nedávno ukončenému Roku milosrdenstva. Bol pre vás tento rok niečím výnimočný?

Rok milosrdenstva bol pre nás trochu náročný v čase, keď sme album chystali. No potom prišla vzácna pozvánka sprevádzať mladých pútnikov Slovákov

v Krakove. Prijali sme ju s veľkou radosťou ako istú formu odmeny za naše snaženia. Dokonca sa nám podarilo zahrať v centre Krakova na jednom z pódíí aj koncert. Pre nás ako pre tvorivú skupinu boli Svetové dni mládeže v Krakove určite najsilnejším zážitkom.

▪ Čo pripravujete do budúcnosti?

Ako som spomínala, v nasledujúcom roku by sme radi predstavili Modlitbu Ježišovej matky a Modlitbu Cyrila a Metoda. A pracujeme aj na jednom špeciálnom a veľmi zaujímavom projekte spolu s Paľom Dankom (ktorého môžete poznať z TV LUX) a tanečným divadlom ATak - poprosili nás o vytvorenie autorskej hudby k ich novému divadlu o Zdenke Schelingovej. Je to pre nás veľká radosť aj výzva zároveň, keďže sme predtým ešte nič také nerobili. Ale už sme takmer v polovici a zatiaľ sú obe strany spokojné.

▪ Čomu sa venujete vo svojom súkromnom živote? Nemáte niekedy problém s nestíhaním?

V súkromnom živote každý z nás pracuje a funguje tam, kde je. Ja ešte študujem a popri tom pracujem, takže sa nenuším. Sú obdobia plnšie, aj také pokojnejšie... Niet sa na čo sťažovať - s Božou pomocou sa dá veľa znieť.

▪ Z čoho máte v živote najväčšiu radosť?

Najväčšiu radosť mám z drobných zázrakov, ktoré pretkávajú každodennosť.

Ďakujem za rozhovor!

Text: Petra Humajová

Foto: Štefan Kollár

Zuzana Eperješiová - narodila sa v Košiciach. Tu tiež študuje Anglický jazyk pre európske inštitúcie a ekonomiku (tlmočníctvo a prekladateľstvo) na Filozofickej fakulte Univerzity Pavla Jozefa Šafárika. Je autorkou i interpretkou piesní tvorivej skupiny Poetica Musica, ktorá pod týmto názvom vystupuje od roku 2013.

Nech t'a žehná Pán

„Nech t'a žehná Pán a nech t'a ochraňuje! Nech Pán rozžiari svoju tvár pred tebou a nech ti je milostivý! Nech Pán obráti svoju tvár k tebe a nech ti daruje pokoj!“ (Nm 6, 24??)

Nový rok začíname v chrámoch práve týmito slovami požehnania. I navzájom si pri osobných stretnutiach želáme všetko dobré. A ak sme kresťania, naše stretnutia s požehnaniami či želaniami týmto nekončia. Každý deň sa prežehnávame, používame katolícky pozdrav, ba možno i od svojich blízkych dostávame krížik na čelo. Prejav lásky - prejav požehnania.

Zdrojom všetkého požehnania pre človeka je Boh. My teda druhým nemôžeme požehnanie len tak „pričariť“, môžeme ho však od Boha vyprosiť.

Požehnanie a preklatie

S požehnaním to „funguje“ na úplne jednoduchom princípe. Ako píše Elias Vella vo svojej knihe *Ježiš, môj uzdravovateľ*, vo chvíli, keď sa za niekoho k Bohu modlíme (už táto modlitba je prejavom našej istoty, že Boh nás vypočuje), Pán zosiela svoje požehnanie na osobu, za ktorú sa modlíme. Či sa však toto požehnanie aj prejaví, závisí od jednej veci: je daná osoba otvorená pre požehnanie? To znamená, že človek, pre ktorého vyprosujeme nejaké milosti, nesmie žiť v hriechu a musí byť rozhodnutý pre Boha, inak nie je schopný toto jeho požehnanie prijať. Milosti sa od neho ako keby „odrazia“ a vracajú sa späť k Bohu.

Je však toto dôvodom prestať niekoho žehnať? Určite nie. Skôr by to malo byť podnetom žehnať o to viac. Žehnanie je totiž prejavom lásky. Prejavom toho, že chceme pre nášho blízkeho dobro, že dúfame v prelomenie jeho „škrupiny“. A má dokonca „ochrannú funkciu“ pre nás samých. „Zatvára“ nás pred nenávisťou a „otvára“ pre lásku. Uschopňuje nás prijať požehnanie, ktoré na nás zvolávajú iní, no zároveň nás chráni pred zlom, ktoré nám iní taktiež môžu želať. Ježiš nenadarmo hovorí:

„Milujte svojich nepriateľov, robte dobre tým, čo vás nenávidia, žehnajte tých, čo vás preklínajú a modlite sa za tých, čo vás potupujú!“ (Lk 6, 27 - 28) Ak nie sme otvorení pre zlo, i prípadné preklatie po nás len „skĺzne“ a nemá šancu nám ublížiť.

Prejavy požehnania

Ako sa však také požehnanie v našom živote prejaví? V tomto smere sú naše úsudky často mylné. Myslíme si, že ak je človek požehnaný, je zdravý, šťastný a dobre materiálne zabezpečený, netrápia ho v živote žiadne veľké problémy. Dokonca si často na takúto formu „požehnania“ nárokujeme - veď sa modlíme, chodíme do kostola, pristupujeme k sviatostiam... Máme na to právo!

Pozrime sa však na život Svätej rodiny, ktorá bola obdarená tým najväčším požehnaním - živou prítomnosťou Božieho Syna. Priniesla im táto výsada bohatstvo, slávu, moc a život bez problémov? Vôbec nie. Ba práve naopak. „Vďaka“ Božiemu Synovi zakúsili osud utečencov v d'alekom Egypte, kde museli začínať od nuly; žili v chudobe, odriekaní, neistote a mnohí ich odsudzovali.

Mohli by sme však povedať, že ich život nebol požehnaný? Myslím si, že to by si nikto z nás nedovolil. Vďaka ich vzájomnej láske a obetavosti vládol totiž medzi nimi toľký pokoj a súlad, aký na svete nezakúsili ani tí najväčší boháči. Božie požehnanie sa teda prejavuje

čímsi iným ako úspechom, bohatstvom či dlhým vekom. Prejavuje sa našou schopnosťou pripodobniť sa vo všetkých situáciách, ktoré nás v živote postretnú, čo najviac Kristovi.

Čiže ak mi čosi ide ťažko, nevzdávam sa. Ak mi iní ubližujú, modlím sa za nich. Ak niečo nejde podľa mojich plánov, dokážem to prijať. Viem sa podeliť o svoje materiálne veci, o svoj čas. Konám skutky milosrdenstva. Som trpezlivý. Odpúšťam. Nediktujem Bohu, čo má robiť, ale v pokore sa pýtam, čo mám robiť ja. Komunikujem s Bohom a zvolávam jeho požehnanie i do života iných. A následne cítim pokoj (vyplývajúci zo zrieknutia sa vlastnej vôle a poslušnosti Bohu) a istotu, že Boh ma neopúšťa. A že všetko ide tak, ako má.

A to je prejav požehnania. Nie že sa zo mňa stane multimilionár s atraktívnym manželským partnerom a extra inteligentnými deťmi, ktorý žne úspech za úspechom, dožije sa v plnej sile 120 rokov a potom ho rovno do neba vynesie nejaký ohnivý kočiar podobne ako kedysi proroka Eliáša. Ale to, že sa pripodobním tomu i v dnešnej dobe často vysmievanému, potupovanému a prenasledovanému Ježišovi, ktorého život síce navonok končí totálnou prehrou, ale on je predsa len víťazom. Pretože hoci sa ho zlo snažilo udupať, on zostával a stále zostáva v láske.

Životný príbeh každého z nás je úplne iný a detailný návod na jeho správne prežitie možno len ťažko šíriť cez kopirák. Nikdy však nič nepokazíme držaním sa onoho „milujte, žehnajte a neprekliňajte“. A začať môžeme trebárs i Ranným požehnaním od Anselma Grüna. Verme, že slová požehnaní pre iných prinesú veľa požehnaní i do nášho vlastného života.

Petra Humajová

Ranné požehnanie

Milosrdný a dobrý Bože, požehnaj toto ráno, ktoré si mi daroval, nech je z neho osožný deň, ktorý mne aj mojím bližným prinesie požehnanie. Požehnaj mňa aj všetko, čo dnes vezmem do ruky, do čoho sa pustím, čoho sa dotknem, čo budem robiť alebo vytvárať. Daj, nech je moja práca požehnaním pre druhých. Požehnaj ma, aby som sa stal prameňom požehnania pre ľudí, ktorých dnes stretnem. Požehnaj ľudí okolo mňa. Požehnaj moju rodinu, môjho manžela / manželku, moje deti, priateľov. Požehnaj predovšetkým tých ľudí, ktorí sa trápia a necítia sa požehnaní, skôr naopak, majú pocit, že sú prekliati. Nesú v sebe toľko zraňujúcich slov a nechcú počúvať slová tvojho požehnania. Drž nad nimi svoju žehnajúcu ruku, aby z nich tvoje požehnanie vyhnalo všetky nadávky a dalo im poznanie, že ich život je osožný. Požehnaj ich kroky, aby boli krokmi pokoja. Požehnaj ich konanie a reč, ich prácu a odpočinok. Požehnaj miestnosti môjho bytu. Vyžeň z nich všetky negatívne pocity, ktoré tam zostali po nevyriešených hádkach. Požehnaj priestory mojej práce, aby sa z nich stali priestory požehnania. Požehnaj priestory môjho dňa, aby sa všetci návštevníci cítili obklopení tvojím požehnaním, aby sa otvorili ich srdcia a oni aby prijali tvoje požehnanie. Spreádzaj dnes požehnaním mňa a všetkých ľudí, na ktorých teraz myslím. Amen.

(Z knihy Anselma Grüna OSB: Daruj mi široké srdce; Dobrá kniha, Trnava, 2009)

„Čím častejšie sa za niekoho modlíme, tým viac požehnaní na ňom spočinie, lebo nijaká modlitba viery nezostane nevypočutá, i keď spôsob jej vypočutia nám zostáva skrytý.“

(Sv. Gertrúda z Helfty)

Rodina ako splnený sen

Už viac ako pol storočia podlieha rodina významným zmenám. Niektorí nazývajú tieto zmeny priamo krízou rodiny, iní tvrdia, že situáciu netreba dramatizovať, pretože ide len o prirodzený vývoj rodiny, ktorý je v súlade s celkovými zmenami spoločností. Keďže tieto „prirodzené“ zmeny predstavujú nepochybné oslabenie rodiny ako základného životného prostredia ľudí a jej reálny rozpad, konečným bodom debát o rodine sa stáva otázka, či človek potrebuje pre svoj život rodinu, a najmä tú „tradičnú“, teda zloženú zo zosobášeného manželského páru (muža a ženy) a ich detí (biologických a adoptovaných). Pretože mnohí to nepovažujú za nevyhnutné.

Rodina založená na vôli človeka

Spochybňovanie rodiny vychádza predovšetkým z dvoch zdrojov. Jedným je pokrok prírodných vied, ktoré umožňujú aj morálne pochybné praktiky ako je vysokoúčinná antikoncepcia, bezpečné (pre ženu) umelé prerušenie tehotenstva, umelé oplodnenie, pokusy na embriách, náhradné materstvo (vynosenie dieťaťa inou ženou), pokusy s klonovaním a podobne. Niektoré z týchto praktík nie sú v dejinách ľudstva novinkou, nové je ich špecializované a účinné prevedenie a hlavne ich čoraz širšie spoločenské, či dokonca legislatívne prijatie a odobrenie.

Tu sa dostávame k druhému zdroju moderných zmien rodiny, ktorým je postavenie vôle človeka – jednotlivca do úlohy hlavného morálneho rozhodcu o tom, čo je správne a čo nie. Ak jednotlivec vidí svoje spolužitie inak, má dnes právo presadzovať svoj názor ako správny a ak si získa dostatočnú spoločenskú podporu, môže ho aj legálne realizovať a aj najmenší nesúhlas s ním označiť za diskrimináciu. Boj o morálne hodnoty sa v moderných spoločnostiach zredukoval na politický, demokratický (väčšinovo-menšinový) boj.

Ťažko možno spochybniť argumenty tých, ktorí poukazujú na to, že rodina je zároveň prostredím, v ktorom sa reprodukujú aj negatívne vzory správania, ukrýva rôzne formy násillia a vzájomného nepochopenia. Faktom ale je, že ľudstvo doteraz nič lepšie nevymyslelo: ako lepšie riešenie sa neukázali ani snahy o odoberanie detí z rodín a ich „spoločná“, inštitucionálna výchova, ani dnešné tzv. alternatívne formy spolužitia. Určité benefity vedia zdôvodniť alternatívne žijúci

jednotlivci na subjektívnej úrovni, úplne sa však strácajú pri celospoločenskom pohľade, ktorý ukazuje, že tieto formy spolužitia nevedia nahradiť spoločenské funkcie rodiny v dostatočnej miere (napr. jej úlohu reprodukcie populácie, stabilného prostredia pre osobnostný vývoj jej členov a bázy pre spoločenské postavenie a priebežnú vzájomnú pomoc). Preto zástancovia tradičnej rodiny zdôrazňujú, že snahy o nápravu by sa mali sústrediť na posilnenie rodiny a zaangažovanie spoločnosti v pomoci s jej problémami.

Bezradní mládí

Pri skúmaní dnes veľmi aktuálneho problému oneskorenej dospelosti, čiže javu, keď sa mládí ľudia vo veku do 30-34 rokov nesprávajú podľa tradičných očakávaní od dospelých (nezakladajú si rodiny, stále bývajú s rodičmi a pod.), sa ako jeden z významných problémov ukazuje ich problém s nájdením si manželského partnera. Podobne ako pri ďalších problémoch, ktoré sa spájajú s týmto javom (nezamestnanosť a neschopnosť dopracovať sa k vlastnému bývaniu), aj otázka nájdenia si životného partnera a uzavretie manželstva sa pre nich ukazuje byť naozaj **problémom**, ktorý je navyše zložitý a má aj spoločenské, nielen individuálne príčiny. Mnohí po turbulentných osobných skúsenostiach so vzťahmi a po ich praktickom zhodnotení, avšak stále sa pridŕžajúci svojich osobných ideálov a kritérií, dospievajú do stavu, že „by radšej zostali sami, než by sa mali zmieriť s tým, čo sa nakoniec môže ukázať ako krátkodobá záležitosť“. (Por. Jennifer M. Silva: Coming Up Short. Working-class adulthood in an age

of uncertainty. Oxford University Press, New York 2013, s. 11.)

Aj keď sa na týchto problémoch podieľajú aj ekonomické faktory a nimi spôsobená finančná neistota a neschopnosť manželov (resp. partnerov) zosúladiť svoje pracovné povinnosti (napr. častá zmena zamestnaní a mobilita za prácou, nehovoriac o vysokej nezamestnanosti mladých), príčiny tohto javu sú aj kultúrne. Kultúrne základy súčasného ekonomického prostredia sú otázkou samou o sebe a treba ich riešiť na spoločenskej úrovni.

Nad kultúrnymi normami nášho osobného rozhodovania sa však môže zamyslieť a zmeniť ich každý z nás. Na tejto úrovni sa ako zdroj dnešných problémov javí chápanie rodiny a výber manželského partnera ako určitého druhu subjektívneho životného projektu, ktorý má zmysel len vtedy, ak spĺňa kritériá, ktoré naň kladie konkrétny jednotlivец, a len dovtedy, kým sú tieto kritériá naplnené. Rodina sa stala určitým druhom osobného úspechu a len kým trvá tento subjektívny pocit úspechu a osobného naplnenia, má podľa tohto spôsobu myslenia zmysel.

Na vyjadrenie tohto kultúrneho medzigeneračného rozdielu v myslení mi napadá situá-

cia, keď sa odrastené deti s vlastnými rodinami pýtali svojej matky, ktorá ich má deväť, a k tomu manžela alkoholika, či nechce ísť bývať k nim, lebo veď si s ním už vytrpela dosť a navyše jej s vekom ubúda síl. Ona sa pekne poďakovala a s odmietnutím odpovedala, že ho má jednoducho rada a kým bude vládnuť, tak sa ho pokúsi z toho pekla t'ahať, hoci aj za nohy.

Samozrejme, každú situáciu treba posudzovať individuálne a o problémoch sa ľahšie píše, než sa prežívajú. Avšak otázkou zostáva, či sa nám naozaj zdá vhodné zmieriť sa so skutočnosťou, že na Slovensku sa stále rapídne zvyšuje percento detí narodených mimo manželstva (v medzinárodných porovnaníach patríme medzi krajiny s ich vyšším podielom), čo je v posledných rokoch tretina až takmer polovica všetkých živonarodených detí v danom roku, a každoročne na počet sobášov v roku pripadá približne polovičný počet rozvodov. Za týchto okolností nám vyrastajú generácie, z ktorých približne pre dve tretiny bude tradičná rodina len teóriou, nie zažitou skúsenosťou.

Mária Suríková

	BA	TT	TN	NR	ZA	BB	PO	KE
Vernosť	86,1	93,0	82,0	85,7	93,9	83,2	91,3	92,0
Dostatočný príjem	45,5	63,6	68,0	50,3	53,6	54,4	51,6	39,9
Rovnaký spoločenský pôvod	27,8	34,8	6,5	12,9	26,2	13,6	16,7	7,1
Rovnaké náboženské presvedčenie	23,8	36,3	18,7	19,2	37,5	17,8	19,7	13,6
Dobré bytové podmienky	33,4	70,1	60,8	44,1	54,6	40,1	41,9	29,1
Rovnaké názory na politiku	6,2	21,0	2,7	4,2	12,2	3,6	4,5	2,3
Žiť oddelene od svokrovcov	37,1	50,7	25,1	35,2	24,3	26,8	30,6	41,5
Dobrý sexuálny život	45,4	80,6	24,5	59,2	52,3	51,2	60,1	56,2
Rovnaké rozdelenie domácich prác	27,4	46,2	34,4	26,2	31,9	22,3	31,1	28,6
Deti	71,5	86,2	89,1	86,0	81,6	73,2	70,2	82,2
Ochota diskutovať o problémoch, ktoré vzniknú medzi manželmi	84,4	89,8	69,1	73,7	79,7	55,8	77,7	87,0
Mať čas aj pre vlastných priateľov a osobné záľuby	58,0	66,0	17,6	27,6	37,3	26,9	40,0	53,5

Uvádzame skutočnosti, ktoré ľudia považujú za podmienku šťastného manželstva. Povedzte, prosím, o každej z nich, či ju Vy osobne považujete za veľmi dôležitú, skôr dôležitú, alebo nie veľmi dôležitú pre šťastné manželstvo. Percento odpovedí druhu „veľmi dôležitá“ podľa krajov. Zdroj údajov: Z. Kusá - M. Zeman (eds.): Výskum európskych hodnôt 2008, Slovensko. Sociologický ústav SAV, Bratislava 2008, s. 137-148, 333.

Vo chvíli obnaženia vzťahov poznávame to podstatné v nás

Za oknom stojí rozžiarený vianočný stromček, vonku poletujú snehové vločky a mráz píše na sklá odkazy. Ľudia - inokedy uponáhľaní - sa na Vianoce snažia spomaliť svoje životné tempo, obdarovať blízkych a niekedy i tých neznámych. Rodičia pripravujú pre deti darčeky. Deti sa snažia prekvapiť niečím milým svojich rodičov. Ikona Vianoc žiari v našich myšliach a spokojnosť ovlažujúca naše srdcia nás povzbudzuje a dodáva nám presvedčenie, že veci majú zmysel.

Rodina a Vianoce. Tieto dve slová idú akosi k sebe. A nie je to náhodou. Práve vo vianočnom čase sa naše chápanie rodiny obnovuje. Vzťahy, ktoré sme si počas roka možno ani poriadne nevšimli a brali ich akosi automaticky, sa počas Vianoc nanovo potvrdzujú. Snažíme sa obnoviť putá, napísať pohľadnice či pripraviť štedrú večeru, aby sme si túto chvíľu v kruhu rodiny vychutnali naplno.

To podstatné je v nás

I počas týchto krásnych chvíľ je však naša rodina vystavená skúškam. Možno sme si počas roka kvôli pracovným povinnostiam odvykli tráviť spolu toľko času. Vianoce mohli byť pre nás skúškou trpezlivosti, preverením toho, čo vlastne rodina pre nás znamená. Mohli však byť i chvíľou stretnutia sa pri jednom stole, momentom spomienok na uplynulý rok, na zážitky, na tie chvíle, v ktorých sme sa potrápili či radovali. Tiež mohli byť časom vzájomnej pomoci pri domácich prácach alebo pomoci tým, ktorí si sami pomôcť nemôžu. Možno sme sa ako rodina rozhodli v tejto činnosti spojiť a pretaviť tak zmysluplné pohnútky do konkrétnych skutkov.

Rodina patrí medzi najväčšie životné konštanty človeka. Všetci si uvedomujeme, aká je pre nás dôležitá - hoci aj tá naša nie je ideálna. Vieme, s čím zvyčajne zápasí a s čím možno zápasila i počas týchto Vianoc. No práve vo chvíľach obnaženia našich vzťahov v rodine spoznávame to podstatné v nej. A to je súdržnosť napriek rôznosti. Schopnosť vzájomne si pomôcť i v ťažkých situáciách. Presne

tak, ako to bolo pred rokmi v Betleheme. Hoci sa tu v rodine stretli osobnosti tak rozdielne - Jozef, Mária, Ježiš -, vytvorili spoločenstvo, v ktorom každý z nich realizoval svoju životnú úlohu a prežíval naplno šťastné i tie ťažšie chvíle.

Vianoce sú v nás

To, čo nás v rodine spája, sa priebehom rokov mení. Materiálne zabezpečenie, výhodnosť, ba až nevyhnutnosť spoločného života, spoločné záujmy, názory, atraktivnosť v každej forme - to sú očká reťaze, ktoré držia našu rodinu spolu.

Ale čo je jej jednotiacim centrom? Je to slávenie sviatku? Dobrá, ktoré si počas Vianoc doprajeme? Vianoce nemožno zjesť ani vypiť. Ba ani odbaliť, vrátiť či zahodiť. Vianoce sú v nás. V štedrovečerných zvykoch, ale najmä v spoločnej modlitbe, v zjednotení sa členov rodiny pri rozhovore s Bohom.

Rodina je miestom, kde sa deti učia od rodičov predovšetkým hodnotám. Začínajú chápať, že hodnoty majú svoj význam, že chaos a svojvôľa vedú k zlému. Keď si bližšie všimneme taktiku nášho Stvoriteľa, neudiví nás, že ukrýva dôležité pravdy do nemenných obrazov - spôsobov správania sa, ako sú spolupatričnosť, vzájomnosť, spoločenstvo muža a ženy, vzájomná obetavosť či radosť. A tak aj do rodiny Boh zakódoval veľké pravdy. A niektoré z nich sa počas Vianoc zjavujú omnoho zreteľnejšie ako inokedy.

Betlehemska rodina je náš vzor. Tento vzor si je však potrebné aktualizovať. Nie prekrúcať. Byť členom rodiny niečo

dáva a niečo berie. Pravdepodobne však nič nevyváža dar radosti zo spoločného šťastia. Snáď sme sa túto radosť naučili spoločne prežiť i počas týchto Vianoc, ktoré nám mohli poslúžiť ako lekcia školy života našej rodiny. Betlehemska ná-

dej nového života, hoci aj zrodeného do ťažkostí, nám počas týchto Vianoc mala šancu vyčariť úsmev na tvári.

Tomáš Tkáč

Anketa o obdarovaní

Vianoce sú časom, kedy sa snažíme obdarovať iných a i my sami sme obdarovaní. V rámci ankety sme sa spýtali ľudí v núdzi, ktorí na Štedrý deň navštívili charitu, tieto dve otázky:

Čo a komu by ste najradšej darovali, keby ste mohli?
Čím by ste najradšej boli obdarovaní vy?

▪ **Paľo:** Nedal by som nikomu nič. Ani kura zadarmo nehrabe. Na tomto svete si musíme všetko zaslúžiť. A najradšej by som bol obdarovaný zdravým rozumom. Keby som ho dostal, od radosti by som sa zbláznil. Ale tak ja už mám i tak prechodný pobyt na „bláznológii“.

▪ **Peter:** Najradšej by som obdaroval sestru a synovca. Sestra už síce dostala robotu, ale synovcovi by som dal nejakú hračku. A najradšej by som dostal novú frajerku, lebo stará mi dala kopačky.

▪ **Marián:** Rád by som obdaroval dcéru láskou. A ako darček mi stačí jedlo.

Štedrý deň 24. decembra 2016 v Charite - dome sv. Vincenta

▪ **Klient charity:** Obdaroval by som deti. Kto iný si niečo zaslúži, my? Trištvrtina týchto bezdomovcov si tu nezaslúži nič. A najradšej by som dostal pokoj. (Smiech.)

▪ **Erika:** Neviem, čo by som najradšej dala, ale dostala by som najradšej svoju rodinu. Aby sa mi vrátila späť.

▪ **Klient charity:** Dal by som finančný dar tým, čo sú na ulici. A najradšej by som dostal vlastné bývanie.

▪ **Iveta:** Keby som mala nejaký dar, v prvom rade by som ho dala tým, čo nič nemajú, charite, rodine, alebo deťom, čo nemajú nič. A rada by som dostala čosi praktické do bytu - hrnce, nejaké riady, niečo praktické, čo treba.

▪ **Klient charity:** Daroval by som mame a sestre zdravie. A seba by som venoval zrak.

▪ **Rast'o:** Najradšej by som obdaroval vás - dal by som vám obrúčku. A nepotrebujem nič, som šťastný taký, aký som.

Za odpovede ďakuje
 Romana Hofmanová

Foto: Milan Petráš

Na okraj...

Tri otázky pre rodinu pána Ľudovíta Košťalik

Rodinu Košťalikovcov poznáme vari všetci. O ich dobrovoľníckej službe v Charite - dome sv. Vincenta vieme mnohí, ale o ich vnútornom postoji a dozrievaní v tejto službe asi iba oni medzi sebou.

1

V čase Vianoc ľudia viac pomáhajú slabým. Vaša rodina (ako i niekoľko iných) je ale v službe pomoci počas celého roka. Ako sa rodila vo vašej rodine myšlienka pomáhať v charite?

Vianoce sú sviatky, ktoré prebúdajú emócie a sme akosi náchylnejší konať dobro. Potom sa vraciame do reality. Na začiatku našej služby bol pán dekan Slovák, ktorý inicioval vydávanie nedeľných obedov. Potom nás oslovili, či sa pridáme k tým, čo sú ochotní pomôcť. Je smutné, že sa v takej veľkej farnosti, plnej vzorných katolíkov, nájde len niekoľko rodín, ktoré sa pravidelne striedajú pri výdaji nedeľných obedov. Väčšina povie, že nemá čas, netrúfne si, veď si za to môžu sami, alebo hodia pár centov... Naozaj, výhovoriek sa nájde dosť.

2

Nie je jednoduché vidieť v človeku pod nánosom vrstiev trápení, hnevu, uzavretia a napokon rezignácie bytosť, ktorá potrebuje pomoc, aj keď o ňu často sama nežiada. Čo alebo kto vám otvára zrak a srdce vidieť cez ten obal?

Sú to ľudské bytosti tak ako aj my, väčšinou jednoduchšie a často úprimnejšie ako my. Len každý žijeme vo svojom svete a nechceme si rozumieť. Stretol som tam ľudí, ktorých som roky predtým poznal, napríklad spolužiaka zo základnej školy. Život jednoducho nejde vždy podľa našich predstáv.

3

Nepatríte do skupiny „dobrodincov“, ktorí majú radi svoje fotografie a mená na verejnosti. Koľko vás „stojí“ táto služba a čo vám je odmenou za ňu?

Je za tým niekoľko hodín času strávených nakupovaním, prípravou a vydávaním stravy. Čo sa týka finančných výdavkov, tie sú plne hrazené. To je zároveň odkaz pre tých, čo majú obavu, že by to snáď bolo finančne náročné. A odmena? Všetko nemusíme mať hneď zaplatené. Možno je to pocit, že nie sme neužitoční a možno nám to vyúčtujú neskôr.

Pripravila: Mária Melicherčíková
Foto: rodinný archív Košťalikovcov

Kalazanský jubilejný rok

V rámci Kalazanského jubilejného roka sme sa pre Vás rozhodli pripraviť sériu dvanástich svedectiev - povzbudení od ľudí, ktorí mali či majú možnosť prežívať svoj život v blízkosti piaristov a čerpať z charizmy ich rehole.

Pribehy týchto ľudí sú zároveň pomyselnou kyticou vďaka pre všetkých piaristov, ktorí v našom meste pôsobili či stále pôsobia.

Ako prvá Vám svoje svedectvo za zamestnancov piaristickej školy vyrozpráva pani vychovávateľka Alžbeta Chovancová.

Vďaka piaristickej škole mám svoju prácu rada

Moje začiatky u piaristov boli prozaické. V tých časoch sme mali malé deti, a tak sme - prirodzene - navštevovali známe detské sväte omše pátra Jána Lichtnera. Tu som sa dozvedela, že v novej škole potrebujú vychovávateľku na dlhodobé zastupovanie.

Bola som síce na materskej dovolenke, ale Majka už mala skoro tri roky, tak som sa o tú prácu uchádzala. Niekoľkotýždňový pobyt v piaristickej škole spôsobil, že som opätovne začala hľadať cestu, ako sa sem vrátiť.

Zanedlho sa tak stalo. Páter Ján Lichtner ma prijal, a tak pracujem u piaristov ako vychovávateľka už 22 rokov. Za ten čas sa v škole vystriedali viacerí pátri i riaditeľia, menili sa a pribúdali triedy, ale kaplnka a „jednotka“ zborovňa (v nej majú svoje miesto učitelia prvých až štvrtých ročníkov) je stále v rovnakej miestnosti. Možno to má v sebe istú symboliku. Prichádza mi na um veta: „Nechajte maličkých prichádzať ku mne...“

Atmosféra prijatia

Piaristi ma prijali do rodiny a ja som mohla roztvoriť svoje krídla a vzlietnuť v ústrety životu, ktorého súčasťou sa stal

Boh. Dodali mi odvahu otvoriť svoje srdce živej viere. Dar viery som síce dostala vo svojej rodine, ale až tu som spoznala a stále spoznávam jej pravú hĺbku. Piaristi ma podporovali v mojich aktivitách, pracovnej zanietosti, tvorivosti, verili mi a stále mi veria. V piaristickej škole cítim, že môj život je naplnený prácou, ktorú mám rada.

Vieme, že piaristické školy vznikali v minulosti vo svete ako prvé bezplatné školy. Ich úlohou bolo vzdelávať a vychovávať chudobné deti. Môžeme si položiť otázku, akú úlohu majú piaristické školy dnes, keď po zavedení povinnej školskej dochádzky nemáme deti, ktoré by pre chudobu nemohli chodiť do školy.

Poslaním piaristickej školy v súčasnosti je pomôcť človeku, ktorý prežíva chudobu dnešných čias, chudobu duchovného života. Prináša duchovnú obnovu do života svojich žiakov a ich rodičov, peda-

gógov a všetkých zamestnancov. Snahou dnešných piaristov je vychovať z dieťaťa človeka s intelektuálnymi vedomosťami a mravnými ideálmi zakotvenými na kresťanských hodnotách, človeka, ktorý kráča k večnosti. A ja sa tiež na tomto diele podieľam. To ma naplňa a dáva môjmu životu zmysel.

Ale nielen o mňa ide. Aj môj manžel a deti sa spolu so mnou stali piaristickou rodinou so všetkým, čo k nej patrí.

Lahostajnosť sa tu nenosi

Vždy som hovorila, že keby sme sa chceli hádať, tak v kolektíve (najmä žien) by to bolo ľahké. Ale práve viera a piaristi nás vedú k rešpektovaniu jedinečnosti človeka, tolerancii, pochopeniu a ak treba, i pomoci. Aj ja som pocítila hĺbku modlitby mojich blízkych - príbuzných a kolegov -, keď som musela podstúpiť ťažkú operáciu. Tesne pred operáciou som zrazu bola neuveriteľne pokojná a vyrovnaná. Všetko dobre dopadlo a ja môžem prostredníctvom modlitby vrátiť, čo som dostala, všetkým, ktorí to potrebujú.

Je pre mňa úžasné vedieť, že žijem v komunite, kde sa lahostajnosť nenosi; kde sú ľudia ochotní podať pomocnú ruku; kde radi s vami zdieľajú starosti i radosť, keď to potrebujete; kde vnímajú váš úsmev i slzy; kde vás podporia, podržia. O tom je rehoľa piaristov, o tom je kolektív laikov, pedagógov i zamestnancov školy.

Preto je rehoľa a škola takým veľkým prínosom pre náš región. S otvoreným srdcom sa stará a zaujíma o naše deti. Pomáhajme im v tom, pomôžeme si tak navzájom. Ved' deti sú naša budúcnosť, a čo zasejeme, budeme žať.

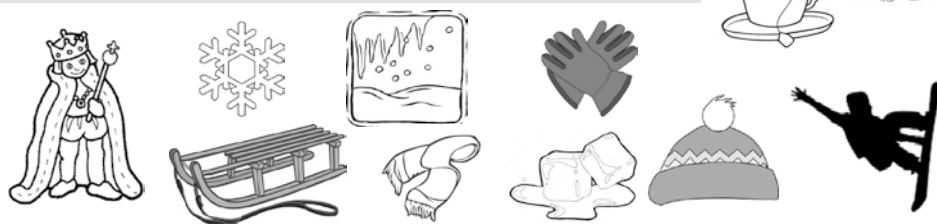
Alžbeta Chovancová

Foto: archív autorky

počas Vianoc sme si pripomenuli Narodenie nášho Pána – Ježiša Krista. Oddýchli sme si trošku od školy a učenia. Určite ste si oddýchli a užili si sneh naplno. S touto osemsmierkou si zaspomínajte na zimné športy a všetko, čo k zime patrí.

L	Č	A	J	S	Z	I	V	S	M
Y	N	S	Á	N	K	Y	L	N	C
Ž	É	N	L	O	O	P	E	E	E
O	R	E	Y	W	C	G	K	H	N
V	U	H	Ž	B	K	U	R	O	C
A	K	U	I	O	Y	L	Á	V	Ú
N	A	L	A	A	L	O	Š	Á	L
I	V	I	R	R	A	V	Z	V	E
E	I	A	K	D	D	A	D	L	N
I	C	K	A	L	U	Č	R	O	K
N	E	Č	I	A	P	K	A	Č	Y
I	G	L	U	.	M	A	Č	K	A
K	R	Á	L	L	E	J	N	A	.

A collection of 10 black and white line drawings for coloring, arranged in a grid-like fashion. The drawings include: a snow boot with laces and a strap; an angel with large feathered wings and a halo; a boy in a plaid shirt pulling a sled with a ball; a girl in a winter coat pulling a sled with a ball; a single ice skate; an igloo with a small arched entrance; a silhouette of a person skiing; a snowman with a top hat and stick arms; a cup of hot chocolate with a spoon; and a sitting cat with a bell collar.

V sobotu **21. januára 2017** sa v piaristickom kostole po večernej svätej omši usku-
toční benefičný koncert na podporu detí v Ugande. Vystúpi na ňom kňaz, maliar
a operný spevák Martin Šafárik z Bratislavy.

21

Sľúžila blížnym podľa vzoru Svätej rodiny

Svätá Paola Elisabetta Cerioli

Zámožná žena stratou svojich detí i manžela prišla o všetko. Zostal jej iba neko-nečný pocit bolesti a opustenosti. Vďaka svojim duchovným vodcom sa však doká-zala stotožniť s trpiacou Máriou a pustiť sa do diela, ktoré zmenilo život mnohých. Inštitút Svätej rodiny, ktorý sv. Paola Ceriolio založila, sa snažil nahradiť rodinu všetkým, ktorí o ňu prišli. A nielen to.

Sv. Paola Elisabetta (vlastným menom Constanza) Cerioli sa narodila 28. janu-ára 1816 v talianskom Soncine. Bola po-slednou zo 16 detí zámožnej šľachtickej rodiny. Ako 11-ročnú ju rodičia poslali do exkluzívnej školy - penziónu sestier Na-vštívenia v Bergame. Chodili sem samé šľachtické deti. Constanza trpela odlú-čenosťou od domova, no zároveň sa tu naučila nachádzať útechu jedine v Bohu.

Sobáš so zámožným mužom

Ako 19-ročná sa Constanza vrátila domov, pretože jej rodičia už mali pre ňu pripra-veného ženicha - 59-ročného bohatého vdovca Gaetana Busecchima. Constanza to prijala ako Božiu vôľu, hoci sa aj nevy-dávala sa z lásky.

Nasledujúce roky boli pre ňu náročné. Manžel mal ťažkú povahu; ona, keďže od narodenia trpela poruchami srdca, zas zdravotné problémy. Tri deti sa jej naro-dili predčasne a umreli hneď po pôrode. Jediný zo synov, ktorý prežil, zomrel ako 16-ročný. Napokon, po 19 rokoch manžel-stva, prišla Constanza aj o manžela. Zrú-til sa jej celý svet.

Duchovné materstvo

Ešte skôr, ako Constanzin syn zomrel, po-vedal jej: „Mama, neplač po mojej smrti, lebo Boh ti dá mnoho iných detí.“ Tie-to slová neschádzali Constanze z mysle. Modlila sa a napokon dospela k rozhodnu-tiu venovať sa charitatívnej činnosti. Na-vštevovala chudobných a chorých, starala sa o siroty. Začala rozdávať svoj maje-tok, predávala šperky a peniaze za ne po-užívala na pomoc iným. Ľudia naokolo si

začali hovoriť, že sa zbláznila. Constanza si ich však nevšímala. V roku 1856 zložila sľub čistoty a o rok neskôr i sľub chudoby a poslušnosti.

Okolo Constanzy sa postupne začali zdru-žovať i iné ženy, a tak v roku 1857 zalo-žila Inštitút sestier Svätej rodiny (v roku 1863 aj jeho mužskú vetvu). Charizma tohto inštitútu spočívala v pokore, jedno-duchosti, chudobe a láske k iným, ktorú mali jej členovia uplatňovať podľa vzoru Svätej rodiny.

Constanza prijala rehoľné meno Paola Elisabetta. Keďže mala k dispozícii ešte stále značný rodinný majetok, mohla za-čať otvárať sirotince, školy či zdravotné

strediská, organizovať duchovné obnovy či zábavy pre deti z ulice. Jej prioritou boli pritom najmä siroty. Zdôrazňovala, že Boh je naším Otcom a miluje všetky svoje deti, najmä tie, ktoré prišli o svojich rodičov a zakúšajú osamelosť či opustenosť už v nízkom veku. Napokon všetok svoj majetok rozdala núdznym. Zomrela nečakane 24. decembra 1865 vo veku 49 rokov v Comone.

Paola Cerioli bola blahorečená v roku 1950, svätorečená v roku 2004. Pri tejto príležitosti pápež Ján Pavol II. povedal: „Pri kontempletovaní Svätej rodiny Paola Elisabetta pochopila, že spoločenstvá budú trvalé, ak rodinné putá budú umoc-

nené a konsolidované uznávanými hodnotami viery a kresťanskej kultúry. V snahe rozširovať tieto hodnoty založila Inštitút Svätej rodiny. Bola totiž presvedčená, že deti, aby sa mohli rozvíjať správne a s pocitom bezpečnosti, potrebujú zdravú, zjednotenú, veľkodušnú a trvalú rodinu. Nech Boh pomáha kresťanským rodinám prijímať jeho milosrdnú lásku a dokazovať ju za každých okolností.“

Pripravila: Petra Humajová

Životopisné údaje a foto:

Ž. Podlejski: Sol' zeme a svetlo sveta 7; www.vatican.va

Čas Boha a čas človeka

„Dnes je ten správny čas na prechádzku zasneženou krajinou,“ prihovorila som sa sama sebe, hoci bolo vonku čerstvo a veterno. Vzala som trekové palice a odvážne som vyrazila do neznámej - známej zasneženej krajiny.

Snehové jazyky severný vietor unášal za modro-biely horizont. Vytvárali neopakovateľné reliéfy na zasneženej planine, ktorá sa vlnila a vzdúvala ako živé more. Ako rieka, ktorá unáša svoje spomienky od nepamäti do nepamäti.

Nebolo vidieť žiadne stromy, domy. Len modrá a biela kraľovala nateraz svetu a mne. Uschnuté lístie vietor bral so sebou ako dôkaz čohosi uchopiteľného... Čohosi, čo dáva tušiť, že život pretrváva vo svojom neviditeľnom tajomstve. Aj keď sa to občas nezdá... Aj keď je vonku mínus a čas - nečas!

Nebol to iba sypký sneh, čo obmýval zemský povrch a moju postavu. Bola to valiac sa rieka, čo odkryla na vyvýšeninách hlinu z knihy Genezis. Bol to samotný čas života. Bežal svojím večným tempom. Ani pomaly, ani rýchlo. Tak, aby človek pochopil - tak akurát!

Zastala som na oblej vyvýšenine. Obzrela som sa späť... Uvidela som svoje malé krehké stopy v snehu, ktoré sa klukatili terénom. Zasypával ich sneh - večný čas. Viditeľne mizli pred mojimi očami do ne návratna.

Som, aj nie som! Precítila som náhlu a úpornú bolesť vlastnej osamelosti, ktorá vzápätí obnažila svoje tajomstvo. Nehu blízkosti. So všetkými a vo všetkom. Bez slov - bez snov ľahla som si na biely chrbát Zeme. Na Kríž Života. On niesol mňa a ja s námahou jeho. Nechala som sa obmývať všadeprítomným. Uprostred večného času, bielym závojom snehových vločiek. Neviditeľný láskyplne zasypával všetko navôkol... Nebol začiatok a nebol koniec. Čas Boha a Boží čas všetko zahladil - zrovnal. Vrátil „koniec“ ľudského bytia na počiatok.

Vstala som, oprášila som sneh zo seba... Dnes je ten správny čas. Čas Boha pre čas človeka.

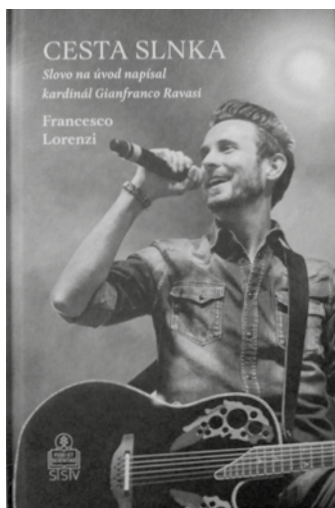
Veronika Hoffmannová

Francesco Lorenzi: Cesta Slnka

Spolok svätého Vojtecha, Trnava 2016, 336 s. ISBN 978-80-8161-228-2

Kniha o tom, že žiadne ľudské dno nie je také hlboké, aby z neho nebolo možné vstať. A tiež o tom, že na to treba otvoriť dvere Kristovi. Aspoň natoľko, nakoľko to umožňuje prístup: „No dobre teda, veď za to nič nedám. Chvíľu to vydržím.“ Ale s úprimným postojom k sebe samému a túžbou po zmene v srdci.

Kniha je veľmi aktuálna a zároveň i nadčasová. Rozpráva pomerne nedávny príbeh, ktorý sa odohral v rokoch 2007 až 2013. Hlavnými postavami sú členovia talianskej punk-rockovej skupiny s medzinárodnou slávou a oceneniami Sun Eats Hours (Slnko pojedá hodiny), a hlavne ich spevák

a textár Francesco Lorenzi, ktorý je autorom knihy a rozprávačom príbehu. Moderný je predovšetkým rozprávačský štýl, ktorý v plnej miere odzrkadľuje súčasnú kultúru a spôsob vyjadrovania mladých ľudí: strohé a vecné formulácie, niekedy až ironické ponímanie seba a okolitého sveta, zamerané predovšetkým na hľbanie o sebe, zmysle života a hľadanie vlastnej identity.

Nadčasová je kniha v tom, že predostiera otázky, ktoré si kladú všetci (nielen) mladí ľudia: ako rozlišovať dobré a zlé činy, aká je hodnota priateľstva, rodiny, lásky, práce, náboženstva a Cirkvi? Ako nájsť v pocite vyhorenia a prázdnoty motiváciu pre život a inšpiráciu pre prácu? A čo je dôležité, autor nielenže otázky kladie, ale hľadá na ne pravdivé odpovede, múdro ich nachádza a veľmi prístupným spôsobom predstavuje. Hoci je kniha určená predovšetkým mladým čitateľom, určite môže byť veľkým dobrodružstvom a duchovným obohatením aj pre ostatných,

ak majú zmysel pre postoje, prejavy aj predsudky dnešných mladých ľudí.

Dej sa začína po skončení veľkého a úspešného turné skupiny, keď sa skupina ako celok, ale aj jej jednotliví členovia ocitnú vo zvláštnom rozporení: vedomí si toho, že žijú svoj životný sen, žnú zaslužený úspech a môžu si splniť každé želanie, avšak zároveň vnútorne prázdni, žijúci v povrchných sexuálnych a pracovných vzťahoch, ovládaní závislosťami a napriek dlhoročnému priateľstvu rozhádzaní na život a na smrť. Autor opisuje náročnú cestu z tohto dna, po ktorej prešiel najskôr on sám vďaka stretnutiu s Kristom, a potom aj spolu s ostatnými členmi skupiny. Dej vrcholí v prerode a opätovnom úspechu skupiny premenovanej na The Sun (Slnko), ktorú médiá zaškatovali ako kresťanský rock, a ktorá postupne nachádza novú tvorivú inšpiráciu, nové publikum, nový spôsob budovania hudobnej kariéry, a hlavne novú hodnotu vzťahov postavených na viere.

Nečakajte romantický opis jednoduchého náboženského prerodu - bolo by to presne to, čo aj podľa autora mnohých mladých od viery a Cirkvi odrádza. „Keď som sa pozrel okolo seba, často som mal pocit, že duchovno je pre moju generáciu skutočné tabu. Napriek tomu som bol presvedčený, že v hĺbke svojho vnútra tisícky mladých, ktorí boli rovnako ako ja nepraktizujúci, sú vnímaví a venujú osobitnú pozornosť nezaujatým témam spojeným so zmyslom našej existencie.“ (s. 78) Kniha ukazuje, aké je toto tabu škodlivé, a že mladí by mali nájsť odvahu prelomiť ho.

Text a foto: Mária Suríková

Výročná správa Ružencového bratstva sv. Bartolomeja vo farnosti Prievídza-mesto za rok 2016

Drahí ruženčiari, dovoľte mi, aby som Vás oboznámil s hodnotením našej činnosti za uplynulý rok 2016. Ružencové bratstvo v našej farnosti je početne najväčším združením v našej farnosti i v dekanáte. V našom bratstve sú všetky tri formy členstva v ružencovom bratstve, t.j. živý ruženec (ktorý je základnou formou a jeho členovia sú združení do dvadsaťčlenných ruží), ako aj svätý a večný ruženec.

Ružencové bratstvo má nezameniteľnú úlohu vo farnosti v modlitebnej aktivite, pri podpore kňazov a pri predmodlení farnosti. Pravidelnou modlitbou členovia bratstva duchovne rastú a sú pripravovaní aktívne sa zúčastňovať na živote vo farnosti. Tiež sa uschopňujú aktívne hlásať vieru v prostredí, kde sa pohybujú.

Členovia bratstva

Chcel by som sa Vám, vážení ruženčiari, vrelo poďakovať za Vašu trvalú modlitebnú aktivitu. Zvlášť moja vďaka patrí horliteľom ruží, tzv. ružencovým matkám či „otcom“, na pleciach ktorých spočíva starosť o pravidelnú a dôslednú výmenu desiatkov i o naplnenie počtu ruže. V našom ružencovom bratstve máme k 31.12. 2016 12 ruží Živého ruženca. Ide o ruže úplné, t.j. s plným počtom 20 členov. Trinásta ruža, neúplná, bola v priebehu roka 2016 rozpustená a jej členovia preradení do ostatných ruží. K 31.12. 2016 evidujeme v živom ruženci 239 členov, v svätom ruženci 161 členov a vo večnom ruženci 28 členov. Priemerný vek člena v živom ruženci bol v r. 2016 okolo 70 rokov. To svedčí o tom, že ružencové bratstvo stojí najmä na senioroch.

Podľa stanov sa členovia živého ruženca zúčastňujú na spoločnom mesačnom stretnutí. Na stretnutí sa spoločne pomodlíme, pričom modlitbu vedie vždy člen inej ruže. Ďalej si postupne preberáme stanovy a aktuálne informácie. Taktiež blahoželáme jubilantom a ponúkame časopis Ruženec, vydávaný dominikánskym centrom. Hlavným bodom stretnutia je výmena kartičiek, ktorá sa v našom bratstve uskutočňuje od reformy v r. 2012 iba spôsobom losovania.

Sväté omše za živých i mŕtvych členov

K okrúhlym jubileám (50, 60, 70, 75, 80, 85, 90 a viac rokov života u živého ruženca, 70, 75, 80, 85, 90 a viac rokov života u svätého a večného ruženca) zasielame našim jubilujúcim členom blahoželania ako prejav úcty a lásky spoločenstva. V roku 2016 sme mali 44 jubilantov v živom ruženci a 42 jubilantov v svätom a večnom ruženci. Za členov ružencového bratstva sa slúžia sväté omše, za živých členov každý prvý utorok v mesiaci o 16:30 a za zosnulých každý druhý utorok v mesiaci o 16:30. Obetné dary na týchto sv. omšiach prinášajú každý mesiac členovia inej ruže. Sväté omše za našich ruženčiarov sa slúžia taktiež v Dominikánskom mariánskom centre v Košiciach.

Predmodlievanie ruženca

Okrem základnej modlitby ruženca podľa rozpisu ruže bratstvo zabezpečuje aj pravidelné predmodlievanie ruženca pred svätými omšami doobeda (sv. omša o 12:00) a poobede (sv. omša o 16:30) a v nedeľu doobeda a večer (sv. omša o 9:00 a 18:00). Je veľmi žiaduce, aby čím viac ruženčiarov prichádzalo pred omšou sa modliť. Modlitbu zabezpečuje niekoľko obetavých našich členiek, ktoré sa striedajú podľa pravidelného rozpisu. Počas roka 2016 to boli: p. V. Bobušová, M. Dalmadyová, A. Galečková, G. Gromová, H. Ondrušková, Ing. E. Pogorielová, M. Ševčíková, H. Šimkovičová, E. Švolíková, A. Takáčsová, Ing. T. Tínes a A. Záňová. Zasluhujú si našu úctu a vďaka, keď obetujú svoj voľný čas na túto modlitbu. Aspoň 5-krát do mesiaca, vždy na prvú sobotu a každý utorok, sa konajú Večeradlá modlitby s Pannou Máriou. Táto pobožnosť Mariánskeho kňaz-

ského hnutia, ktorej jadrom je modlitba sv. ruženca, je medzi ruženčiarimi takisto veľmi obľúbená. Večeradlá viedli p. A. Galečková, E. Grolmusová, G. Gromová, M. Königová, H. Ondrušková, Ing. E. Pogorielová, Ing. K. Pogorielov, E. Švolíková, A. Takáčsová a A. Záňová. Ruženčiari pravidelne prichádzajú na prvonedeľné pobožnosti k Najsvätejšej sviatosti oltárnej. Následne sa koná pravidelné mesačné stretnutie členov živého ruženca. Na základe požiadavky dp. Mariána Husára si ruženčiari zobrali aj v tomto školskom roku modlitebný patronát nad tohtoročnými birmovancami.

Rok milosrdenstva u ruženčiarov

Pravidelná každoročná duchovná obnova ruženčiarov sa v roku 2016 nekonala. Namiesto toho v rámci Roku Božieho milosrdenstva bol náš farský kostol Bránou Božieho milosrdenstva a každý mesiac sa konali púte z jednotlivých farností dekanátu do tohto kostola. V príhovoroch jednotliví kňazi rozoberali skutky telesného a duchovného milosrdenstva. Všetkých prítomných takisto povzbudili konať to, čo sa učili počas celého roka, „byť milosrdní ako Otec“. Na týchto púťach sa hojne zúčastňovali aj členovia nášho ružencového bratstva.

Z mimoprievidzských aktivít naši ruženčiari chodievajú na križové cesty do Nitrianskeho Pravna. Konajú sa každý posledný piatok v mesiaci a v pôstnom období každý štvrtok. V uplynulom roku (tak ako v predošlom) farský úrad organizoval púť na fatimskú sobotu na Staré Hory od mája do októbra. Niektorí členovia bratstva sa tiež zúčastnili aj rôznych ďalších aktivít na farskej i celoslovenskej úrovni (obnova u sestričiek, obnova katechéty a lektorov v Chrenovci, diecézne a celoslovenské večeradlá s Pannou Máriou, Konferencia katolíckej charismatickej obnovy v Trnave a pod.) Ponuka bola za uplynulý rok veľká, ale napriek tomu radi Vás vyzývame, milí ruženčiari, viac využívať jednotlivé možnosti, ktoré sa Vám ponúkajú k duchovnému rastu.

Vo vestibule farského kostola máme našu nástenku po pravej strane, kde uverejňujeme potrebné oznamy.

Finančné hospodárenie

Naše bratstvo má vlastné finančné hospodárenie. Pokladňu aj za uplynulý rok obetavo viedla pani Gromová a príspevky sčítavali ďalší členovia finančnej komisie, p. Danišová a p. Ing. Pogorielová. Bratstvo obdiera časopis Svätý Ruženec, vydávaný Dominikánskym mariánskym centrom v Košiciach pre potreby ružencových bratstiev, ktorý sa poskytuje našim členom na mesačnom stretnutí. Členovia pri odbere časopisu dávajú svoj príspevok na činnosť bratstva, čo je náš hlavný príjem. Z jednotlivých ruží boli ďalšie príspevky nasledovné: ruža 1 - 31,50 €, ruža 2 - 50 €, ruža 5 - 30 €, ruža 6 - 20 €, ruža 8 - 80 €, ruža 9 - 45 €. Pani Karáková zo sv. ruženca poskytla 25 €. Z Vašich príspevkov sme v roku 2016 zaslali na misie 80 €, na Rádio Lumen 80 €, na Televíziu Lux 80 €, na Televíziu Noe 80 €, a pre prievidzskú Charitu - dom sv. Vincenta 150 €. Je to menej, ako sme poskytli minulý rok, ale môžeme dávať len z toho, čo si vyzbierame. Ďalej poskytujeme finančné prostriedky na kytice pre sviatky našich kňazov a na čistiace prostriedky pre upratovanie kostola. Výdavky mimo rozpočtu do výšky 35 € schvaľuje v zmysle stanov horliteľ bratstva, nad túto sumu stretnutie horliteľov ruží. Finančné plnenie za r. 2016 a návrh rozpočtu na r. 2017 budú schválené zborom horliteľov ruží na januárovom stretnutí.

Na záver by som Vám chcel, drahí ruženčiari, v novom roku 2017 zaželať veľa Božieho požehnania a ochranu Matky Božej, pevné zdravie a pokoj v rodinách.

Ing. Konstantin Pogorielov
horliteľ Ružencového bratstva
sv. Bartolomeja vo farnosti Prievidza-mesto

Pastoračná štatistika za rok 2016

vo Farnosti sv. Bartolomeja, Prievidza - mesto

Sviatosť krstu	Prievidza - mesto (2016)	Prievidza - mesto (2015)
spolu:	149	133
chlapci	78	58
dievčatá	71	75
- do 1 roka	115	95
- od 1 - 7 rokov	17	17
- od 7 - 14 rokov	11	14
- nad 14 rokov	6	7
rodičia cirkevne sobášení	90	70
rodičia bez sviatostného manželstva	59	63
Prvé sväté prijímanie		
spolu:	122	133 + 6 dospelých
chlapci	Fk: 49, Pk: 12	Fk: 37, Pk: 20
dievčatá	Fk: 48, Pk: 13	Fk: 49, Pk: 27
Sviatosť birmovania		
spolu:	86	37
Sviatosť manželstva		
spolu:	48	39
Pohreby		
spolu:	189	171
muži	84	75
ženy	105	96
zaopatrených	118	95
nezaopatrených	71	76

Boh

Gravitácia Lásky
Levitácia Duše
Posvätenie Života
Naplnenie Večnosti

Veronika Hoffmannová

Stručný prehľad hospodárenia (finančných tokov)

Farnosti Prievidza - mesto za rok 2016

PRÍJMY	v EUR
A) Pravidelné príjmy	27 992,59
• Zvonček - pokladničky (+ jasličky)	25 168,59
• Dary (pri omšiach a osobne odovzdané)	2 824,00
B) Ostatné príjmy	47 279,74
• Predaj periodík (Katolícke noviny)	2 997,68
• Predaj Bartolomej	3 619,39
• Prenájom (mesto, SWAN, dividendy z hory)	9 040,88
• Prenájom budovy Hviezdoslavova č. 2	31 621,79
C) Mimoriadne príjmy	28 000,35
• dotácia Mesto Prievidza	3 000,00
• dotácia Ministerstvo kultúry	5 000,00
• poisťná udalosť	1 000,00
• ofery (farské + mariánska)	9 000,35
• predaj objektu charity Bzovík - 2. splátka	10 000,00
D) Zbierky určené mimo farnosť (misie...)	10 294,67
E) Charita (jar + jeseň)	2 783,54

VÝDAJE	v EUR
A) Pravidelné výdaje - fara	10 609,12
• Kancelária, údržba budovy, služby...	4 312,46
• Mzda (rehoľná sestra - kancelária)	1 913,89
• Energie (plyn, elektrina, voda)	4 382,77
Pravidelné výdaje - kostoly	15 525,43
• Elektrická energia	5 441,29
• Predmetné zabezpečenie liturgie	2 195,53
• Personálne zabezpečenie liturgie	4 996,00
• Vedľajšie náklady (voda, ochrana, telefóny...)	2 892,61
B) Ostatné výdaje	18 874,40
• Nákup periodík (Katolícke noviny)	1 656,15
• Tlač Bartolomej	5 274,70
• Ostatné (banka, poisťné, farský deň...)	1 050,38
• Hviezdoslavova 2 (energie, mzdy, daň...)	10 893,17
C) Mimoriadne výdavky	19 461,62
• Náklady na Mariánsku púť	2 320,00
• Zameranie a výskum - Mariánsky kostol	8 339,00
• Svietidlá do svätyne - farský kostol	4 168,98
• Odstránenie porúch po zásahu blesku	1 721,54
• Projekcia - farský kostol	2 912,10
D) Odvedené zbierky (mládež, seminár, misie....)	10 294,67
E) Charita (jar + jeseň)	2 783,54

Rozdiel príjmy - výdavky: + 38 802,11
Stav: pokladňa 2,09
účet 59 992,50

Viazanosť:
charitatívne účely: 20 000
Mariánsky kostol: 16 494

Stručný prehľad hospodárenia (finančných tokov)

Piaristického kostola Najsvätejšej Trojice a Nanebovzatia Panny Márie za rok 2016

PRÍJMY	v EUR
A) Pravidelné príjmy	13 908,25
• Zvonček - pokladničky (+ jasličky)	12 988,25
• Dary	920,00
B) Ostatné príjmy	975,80
• Predaj periodík (Katolícke noviny + časopisy)	975,80
C) Mimoriadne príjmy	10 501,73
• ofery	10 501,73
D) Zbierky určené mimo farnosť (misie...)	8 011,45
E) Charita (jar + jeseň)	2 092,80

VÝDAJE	v EUR
A) Pravidelné výdaje - kostol	13 261,30
• Elektrická energia	4 422,93
• Predmetné zabezpečenie liturgie	3 253,37
• Personálne zabezpečenie liturgie	5 585,00
B) Ostatné výdaje	3 323,20
• Nákup periodík (Katolícke noviny + časopisy)	975,80
• Ostatné (poplatky, poistné, zabezpečenie)	2 347,40
D) Odvedené zbierky (mládež, seminár, misie....)	8 011,45
E) Charita (jar + jeseň)	2 092,80

Rozdiel príjmy - výdavky: + 8 801,28

Stav: pokladňa
účet

1 765,75
42 484,24

Do nového roku prajeme našim čitateľom veľa Božieho požehnania. Radosť v srdci, pokoj v duši, hojnosť v komore a pevné zdravie. Prijemné chvíle pri čítaní nášho farského časopisu počas celého roka 2017.

Redakcia Bartolomeja

Farská kronika

od 26. novembra do 27. decembra 2016

Do farského spoločenstva sme sviatost'ou krstu prijali:

Teo Medlen
Tamara Pösová
Eliška Šovčíková
Katarína Kútna
Marián Rafael
Tomáš Halaj
Mia Viktória Piešová
Bianka Galbavá
Kevin Kotlár
Terézia Vlčková
Patrik Baranec

Manželstvo uzavreli:

Milan Uhrovčík a Miroslava Okajčeková

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zosnulými:

Irena Gombošová, 95 r.
Mária Zemanová, 79 r.
Mária Ďuračková, 60 r.
Viktória Haviarová, 86 r.
Terézia Kršiaková, 77 r.
Ivan Roth, 59 r.
Rozália Janeková, 91 r.
František Kotlár, 84 r.
Anna Kurtová, 87 r.
Ivan Kocka, 73 r.
Terézia Ficeľová, 72 r.
Ľubomír Ertl, 60 r.
Eva Krúgerová, 76 r.
Peter Ondrejka, 89 r.
Melánia Podušelová, 91 r.
Marián Hrdý, 74 r.
Vincent Zatl'ko, 72 r.
Jaroslav Bulko, 73 r.

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením BÚ
v B.B. č. 1127/98

Vydáva:
Rímskokatolícky farský úrad
v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.

Zodpovedný redaktor: Alojz Vlčko
tel.: 0902 202 898
e-mail: alojz.vlcko@gmail.com

Vedúca vydania: Petra Humajová
Grafika: Beáta Voskárová
Redaktori: Vladimír Slovák, Marián
Husár, Ján Jáger, Elena Blašková,
Anna Gálová, Mária Melicherčíková,
Mária Suríková, Zuzana Škrinárová,
Štefan Kollár

Kontakt:
tel.: 046/542 28 01
web: www.farapd.sk
e-mail: bartolomej@farapd.sk
adresa: Redakcia Bartolomej
Mariánska 4, 971 01 Prievidza

Foto:
str. 1, 3, 27 - Silvia Kobelová
str. 2 - Peter Melicherčík,
Martina Suváková
str. 29 - Pavel Melicherčík
str. 31 - Štefan Kollár
str. 32 - Alojz Vlčko

Tlač: PATRIA l., spol. s. r. o.
Náklady na tlač:
cca. 0,40 €

Upozornenie:
Redakcia si vyhradzuje právo výberu
a úpravy príspevkov.
Rukopisy nevraciamy.

Slávnostná vianočná omša 25. decembra 2016, Kostol Najsvätejšej Trojice v Prievidzi

Svätá omša za mesto Prievidza a požehnanie Mestského úradu, 6. január 2017

